

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Přestupkové řízení
Diplomant: Marcela K a l a š o v á
Autor posudku: JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

Úvodem diplomantka uvádí, že svou práci zaměřila na vymezení jednotlivých pojmů z dané oblasti, na samotný průběh přestupkového řízení, na zvláštní druhy přestupkového řízení a na předpokládaný vývoj právní úpravy přestupkového práva. V závěru práce se konstatuje zejména to, že správně právní odpovědnost za přestupky lze skutečně považovat za nejrozsáhlejší skupinu správních deliktů a orientace v zákonech obsahujících ostatní přestupky je dosti složitá. Explicitní formulaci cíle práce jsem v posuzovaném textu nenašel.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Posuzovaná práce je pozměněnou verzí autorčiny diplomové práce z minulého roku.

Stávající diplomová práce zahrnuje kapitoly o základních pojmech (24 s.), o příslušnosti správních orgánů k projednávání přestupků (4 s.), o účastnících řízení o přestupcích (2 ¹/₄ s.), o řízení o přestupcích jako takovém (23 ²/₃ s.), o zvláštních druzích řízení o přestupcích (3 s.) a o opravných [a dozorčích] prostředcích (5 ¹/₃ s.) a partii nazvanou *De lege ferenda* (1 s.). Před těmito kapitolami se nachází úvod (1 s.), za nimi závěr (²/₃ s.).

Druhá kapitola („*Základní pojmy*“) prezentuje látku hmotněprávní i procesní. Procesní část se soustřeďuje na zásady přestupkového řízení. Namísto analýzy je předestřen jejich katalog. Mělkost autorčina přístupu vadí především u stěžejních z těchto zásad. Zásada materiální pravdy je podle mne navíc prezentována poněkud vychýleně: „*Přestupkový orgán je povinen zajistit veškeré podklady pro rozhodnutí tak, aby nevznikly žádné pochybnosti o projednávané věci.*“ [ke str. 17].

Pátá kapitola („*Řízení o přestupcích*“) pojednává o standardním nalézacím řízení. V této kapitole se autorka vyrovnává s tou částí přestupkového řízení, která není probírána v jiných kapitolách její diplomové práce. Několika záležitostem je tu podle mého názoru věnována přílišná pozornost (zejména zastoupení a zajišťovací prostředky), na některé relevantní instituty pak zbylo poměrně málo prostoru a invence (zejména ústní jednání a zastavení řízení). K jistým pochybením došlo u návrhových přestupků. Asi málokdo by se podepsal pod tento text: „*Ustanovení § 68 odstavec 1 obsahuje taxativní vymezení přestupků, které se projednávají na základě návrhu. Mezi přestupky zahajované na návrh můžeme zařadit např. přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, přestupky proti občanskému soužití, apod.*“ [str. 37-38]. A z posuzované práce se bezpečně nedovíme ani to, jak se řízení o přestupku, který lze projednat jen na návrh, vlastně zahajuje: „*Řízení je v tomto*

případě zahájeno v den, kdy je návrh doručen přestupkovému orgánu.“ [str. 38] versus „Správní orgán tedy po obdržení návrhu zahájí řízení“ [str. 52]. U zastavení řízení nemám za prvořadé to, zda se tak činí rozhodnutím nebo usnesením, jako to, že některé zákonné důvody vedou k zastavení s hmotněprávními účinky, zatímco jiné zákonné důvody k zastavení s účinky toliko procesními. Na několika místech své práce se diplomantka dostává do rozporu s aktuální úpravou a terminologickou čistotou: správní orgán, který pořádkovou pokutu uložil, ji už nevybírá podle zákona o správě daní a poplatků [ke str. 45], ani v přestupkovém řízení správní orgán znalce usnesením nepřijímá, nýbrž ustanovuje (§ 56 správního řádu) [ke str. 50].

Sedmá kapitola je věnována přezkumu rozhodnutí o přestupku. V souvislosti s přezkumným řízením bych neužíval pojem „návrh k/na zahájení přezkumného řízení“, vystačil bych s pojmem „podnět k přezkumnému řízení“ (§ 92 odst. 1 správního řádu) nebo „podnět k provedení přezkumného řízení“ (§ 94 odst. 1 správního řádu).

Osmá kapitola se nazývá *De lege ferenda*. Autorka zde pléduje pro právní úpravu v té podobě, v jaké byla v roce 2004 připravena Ministerstvem vnitra. Do budoucna by podle jejího názoru bylo mnohem přehlednější, kdyby se zavedly skutkové podstaty do jednotlivých zákonů a zákon o přestupcích by v sobě obsáhl „pouze hmotněprávní a procesněprávní úpravu“. Je ovšem otázkou, zda je to ta pravá cesta, aby „platná právní úprava přestupků a přestupkového práva jako takového nebyla značně roztržena“.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Formální úroveň práce vcelku koresponduje s obvyklým standardem diplomových prací. Práce s citacemi (a poznámkovým aparátem) – sama o sobě přijatelná – vykazuje ve vztahu k doktríně značnou stereotypnost. Jedná-li se o citaci zákona nebo jeho neškodnou parafrázi, měli bychom odkazovat na zákon samotný, ne na odbornou literaturu. U pravopisné stránky by bylo možno vytknout především časté prohřešky v interpunkci. V ostatním srov. i předchozí a následující bod tohoto posudku.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Diplomantka předložila celkový pohled na přestupkové řízení. Otázkou opět je, na jaké úrovni. Na jedné straně lze ocenit soustředěnost a přehlednost jejího záběru, na straně druhé třeba vytknout hlavně bezproblémovost jejího přístupu.

Autorčina práce s „literaturou“ je nadále postavena jen na těch nejdostupnějších literárních zdrojích. Není tak zcela jasné, proč diplomantka opomíjí další než uvedené poznatky doktríny (např. Jemelkův a Vetešníkův komentář k zákonu o přestupcích a přestupkovému řízení), jakož i jiné než uvedené názory správní a soudní praxe (viz též níže).

Také novou verzi diplomové práce poznamenala bezproblémovost pohledu na zvolené téma. Evidentně zde chybějí názorové střety doktríny a praxe alespoň na několik stěžejních otázek, jakož i autorský pohled na ně.

Charakteristickými rysy posuzované práce zůstává především celistvost autorčina pohledu a snaha o vlastní formulace. I díky tomu tak lze podle mého názoru předloženou

práci považovat za práci již dosahující úrovně prací kvalifikačních.

5. Doporučení práce k obhajobě:

Rovněž při nové obhajobě své diplomové práce by měla diplomantka prokázat odpovídající orientaci ve zvoleném tématu.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V jejím průběhu by se měla diplomantka vyslovit především k těmto dvěma okruhům:

- a) v čem ona sama spatřuje kvalitativní změny a doplnění nyní obhajované verze diplomové práce oproti verzi předchozí a
- b) co zásadního pro jí zvolené téma diplomové práce přinášejí nejnovější rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 3. 2013, čj. 1 As 21/2010-65 (k dispozici na www.nssoud.cz), a rozsudek ze dne 27. 11. 2012, čj. 1 As 136/2012-23 (publikovaný pod č. 2786/2013 Sb. NSS).

7. Ověření původnosti diplomové práce:

Z protokolu o ověření původnosti kvalifikační práce systémem THESES.CZ („Kontrola plagiátorství kvalifikačních prací“) plyne podobnost toliko s předchozí verzí autorčiny diplomové práce na identické téma Přestupkové řízení.

V Plzni dne 12. 5. 2013

Podpis autora posudku